

249880

6e/10
2

905

Duhovno življenje

v kratkem spisu

za brate in sestre

[Bezjak France]

III. reda sv. očeta Frančiška.

Natisnil E. Jeretin v Celji.

1868

249880

„Z dovoljenjem Njih milosti *J a k o b a*
Maximiliana knezoškofa Lavantins-
kega.“

V Mariboru 26. velikega travna 1868.

N 1042/1976

Namen tretjega reda.

Znano je, da je sv. oče Frančišk potem, ko je prvi in drugi red za tiste ustanovil, ki v samostanih skupaj živijo in slovesne obljube storijo, še mnogo drugih po svojih izverstnih in gorečih pridigah na pot pokore in zveličanja pripeljal, kateri so tudi serčno želeli svetu slovo dati, posebno Bogu služiti in pokoro delati; ker pa njih okoljšine in stan jim to ni pripustil, je sv. Frančišk, od Boga razsvetljen, za tiste, ki med svetom živijo in sosebno Bogu služiti hočejo, gotove pravila spisal, in jih pravila (regelce) tretjega reda, kakor tudi vse tiste, ki po teh pravilih živijo, spokorno brate in sestre tretjega reda imenoval. V teh pravilah posebno sv. Frančišk brate in sestre tretjega reda opominja in jim priporoča, da naj posvetno blago, čast in veselje zaničujejo, naj se v ljubezni do Boga in do svojega bližnega vadijo, križe in težave po svojem stanu v duhu pokore voljno prenašajo, in sosebno božje in cerkvene zapovedi natanko spolnujejo, da bodo enkrat gotovo večno zveličanje dosegli.

Te pravila tretjega reda za brate in sestre, ki med svetom živijo, je sv. Frančišk po duhu sv. evangelja spisal, in ko se je ta red v kratkem času po celem keršanskem svetu razširil, in obilno duhovnega sadu obrodil, posebno po tistih krajih, kjer bratje pervega reda živijo, so ga Rimski papeži poterdili in priročevali. Dominik a Gubernatis našteva 25 papežev, kateri so ta red poterdili. Pervi je bil papež Honorij III. leta 1221. Med drugimi papež Gregor IX. s pisanjem, ktero se tako začne: „Super montem i. t. d.“ v letu 1228; papež Miklaož IV. s pisanjem, ktero se začne: „Super montem i. t. d.“ 1288; in zadnjič papež Innocenc XI. s pisanjem, ktero se začne: *Ecclesiae Catholicæ*,“ 28. Jun. 1686.

Da bode slehern prepričan, da pravilo (regelca) tretjega reda, ki ga je sv. oče Frančišk spisal, nič kaj takega ne zapoveduje, kar bi človeške moči presegalo, da to pravilo le zveličanje duš za svoj cilj in konec ima, in da je po duhu sv. evangelja obravnano, sledi tukej pismo papeža Miklavža IV.:

„Miklavž, škof, služabnik služabnikov božjih, ljubljenim

sinovom, bratom in hčeram v Kristusu reda bratov spokornikov, sedanjim in prihodnim blagor in apostoljski blagoslov.

Učenci Jezusa Kristusa so njegovo sv. vero z odkritoserčno, v ognji ljubezni plamenečo vdanostjo, z besedo neutrudljivega pridigovanja nevernim, v temi tavajočim ljudstvam oznanovali. Kristusovo vero hrani in veruje sv. rimsko-katoliška cerkev, in ta vera je, kakor nam je znano, terdi temelj kershanstva, kterege ne morejo viharji omajati, ne divja nevihta pretresti in razdjati. To jo namreč prava in resnična vera, brez ktere se nobeden ne vdeleži ne dopadljivosti, ne prijateljstva Narvikšega. Ona je, ki pot zvelčanja kaže in zljajšuje; ona, ki obeta plačilo večnega zveličanja in nezapopadljivo veselje. Zato je slavni kristusov spoznovavec, sv. Francišsk, tega reda začetnik, kazavši pot, ktera h Gospodu pelja, s svojim naukom in zgledom, z odkritoserčnostjo svete vere, svoje sinove učil in hotel, da bi samo le tó stanovitno spoznavali, zvesto ohranili in tudi djansko spolnovala, da bi po ti poti zvesto hođivši iz ječe sedanjega žiljenja rešeni, večno zveličanje zaslužili.“

I. Poglavje.

Od poskušnje tistih, ki želè postati udje tega reda.

„Mi, (Miklauž IV.) ki svojo milost temu redu skazujemo, in za njegovo pomnoženje skerbimo, določimo, da se morajo vsi, kateri udje tega reda postanejo, pred njihovo sprejemo natančnemu spraševanju čez katoliško vero, čez

pokorščino in zvestobo do katoliške cerkve podvreči. Če oboje terdno spoznajo in resnično verujejo, se brez zadržeka lahko v ta red sprejmejo.“ Vendar se je skerbno varovati, da se v stan tega življenja nikakor ne dopusti kak krivoverec ali krivoverstva sumljiv, ali če je zgubil svoje poštenje. Mora biti brez dolgov, zdrav na duši in tudi na telesu, vsaj toliko, da bo, ako bi vsih ojsrost, ki jih pravilo nalaga, natanko spolnovati ne mogel, saj tiste dobre dela opravljal, v ktere mu bodo predniki ojsrosti spremenili, in zadnjič mora imeti med ljudmi pošteno ime in mir z vsakim. Druga postava pa prepoveduje, take osebe v ta red sprejemati, ki so brez službe, brez vsih dohodkov, brez vsega premoženja, ali poštenega zaslužka; ker ako bi se klateži v ta red sprejemali, bi bili prednikom in bratom le v težavo, ker bi se od njihovih žulov preživeti hoteli.

II. Poglavje.

Od sprejemanja tistih, ki želè v ta stan stopiti.

Kdor tedaj hoče v ta red stopiti, tega naj

za sprejemanje odločeni oskerbniki (ministri) natanko izprašajo o njegovi službi, njegovim stanu in njegovih zadevah, in naj ga skerbno podučijo o težavah tega reda, posebno pa od povernenja ptujega ali krivičnega blaga. Ko se je to storilo, naj se na njegovo željo in prošnjo preobleče, kakor je zapovedano, in ko bi kaj krivičnega pri sebi imel, naj si prizadeva poverniti, v gotovim dnarji, ali pa naj da zastavo zavoljo varnosti. Tudi naj skerbi, da se spravi in pomiri brez odloga s svojim bližnim. Spolnivši vse to, naj se po dokončanem letu, po svetu nekterih bratov svetovavcev (diskretnikov), če ga pripravnega in zmožnega spoznajo, tako sprejme, namreč: da obljubi natanko spolnovati vse Božje zapovedi in kakor se spodobi, tudi za pregreške, ki bi jih zoper redovne pravila storil, zadostovati, ako bi ga ogle-dnik (vizitator) h kakemu pokorilu obsodil. In ta njegova storjena obljuba naj se očitno zapiše in pismo shrani. Drugači naj pa ministri nobe-nega ne sprejmejo, razun ko bi se jim po resnim premisliku okoliščin, osebe in njenih prošinj drugači primerno zdelo. Žene omožene pa se ne morejo tega reda vdeležiti, ako nimajo od

mož privoljenja in dovolitve. K obljubam se dopušajo pa le osebe, ki so leto poskušnje od ure do ure prestale in vsaj šestnajsto leto dokončale. Pred dokončanim 16. letom se zamorejo le na smertni postelji, da se popolnoma odpustka vdeležijo, h obljubam dopustiti, s pogojom, ako ozdravijo, jih ponoviti. Ako se kdo 6 mesecev po dokončanem letu poskušnje za obljubo ne oglasi, je toliko, kot da se je iz reda izbrisal, in njegovim duhovnim dobrotom odpovedal, razun ko bi svojo zastajo z veljavnimi dokazi opravičel. Obljube sprejema edino provincijalov namestnik ali vizitator. Provincijalov namestnik pa zamore vse taiste brate in sestre izbrisati in iz reda pahniti, ki se, zavoljo kakega večega pregreška trikrat posvarjeni, ne poboljšajo in terdovratni ostanejo.

III. poglavje.

Od obleke in kakošnosti oblačila.

Zapovedano je, da oblačilo bratov in sester tega reda ima biti ponižno brez ošabnosti. Pre-povedane so bratom in sestram svilne in drage

oblačila. Papež Julius II. dopusti bratom in sestram po okoljščinah stanu in osebe, da zamorejo tudi svilnate oblačila čes spokorne obleči, pa vendar brez ošabnosti in nečimernosti. Posebno pa bratom in sestram tega reda pepevnate barve oblačila priporočamo, kakoršne so prvi bratje in sestre tega reda nosili.

IV. poglavje.

Bratje in sestre ne smejo hoditi k nepoštenim gostijam in igram, in ne smejo gledišnim igravcom, karsi bodi, darovati.

Popolnoma je prepovedano hoditi k nepoštenim gostijam, igram in plesanju. Gledišnim igravcom se ne sme nikakor nobena reč podeliti, tudi za gledanje nečimernih reči se ne sme denar trošiti. Ravno tako morajo gospodarji skerbeti, da njih družina nobene reči ne da takim igravcom, in da ne hodi v slabe tovaršije. Sv. Frančišek ni brez vsega uzroka imenovanih in njim enakih veselic prepovedal, ker gotovo je, da, ako tudi niso same po sebi grešne, le vendar lahko

naravnost v greh zapeljajo, poboljšale pa še nikogar niso. Za dušo, ki se je Bogu darovala, so take veselice vselej nepristojne, in svet, ki ima pri opazovanji slabosti bogaboječih risovo oko, za svoje je pa slep, bi se močno spodtaknil, in tvojo pobožnost hinavščino in slepilo imenoval, ko bi te v gledišu, na rajanji, ali pri kaki igri zagledal, ktere že samo gledati, je vsim pot cerkvenimi kaznimi prepovedano, kakor vervoplesce, umetne jezdice, in tudi dvobojnike.

V. poglavje.

Od zderžanja mesenih jedi in posta.

Mesenega naj se zderžijo vsako sredo, petek in saboto. Kadar pa se obhaja kak velik svetek praznik na postin dan, na katerim drugi kristjani že od nekdanj meseno uživajo, zamorejo tudi brati in sestre uživati. Bolniki pa naj dušne pastirje in zbravnike poslušajo, in se potem ravnajo, kar zdravje terja. Tudi popotnikom je meseno dovoljeno, razun petka in drugih vsim kristjanom zapovedanih postnih dni. Zdravi naj bodo zmerni v jedi in pijači, zakaj sv. evangelj pravi: „Varujte se, da vaše srca ne bodo pre-

obložene v požresnosti in pijanosti.“ (Luk. 21. 34.) Naj bode vsak zadovoljen z obedom in večerjo. Pred jedjo in po jedi se ima moliti en očenaš s pristavkom: Čast bodi Bogu i. t. d. Kteri to opusti, naj moli tri očenaše za pokoro. Postiti se morajo vsaki petek celega leta, razun če nimajo pravičnega vzroka, bodi u zavoljo bolehnosti ali kake druge okoljščine, ali pa če je rojstvo Gospodovo v petek. Od praznika vsih svetnikov do velike noči naj se postijo ob sredah in petkah; tudi druge dni se morajo postiti, ki so ali od cerkve ali od škofov iz posebnih vzrokov zapovedani. — Od sv. Martina do božiča in od predpostne nedelje do velikenoči naj se postijo vsak den, razun nedelje, ako bolehnost ali okoliščine drugači netirjajo. — Delavci pa se zamorejo zavoljo njih težkih del tudi trikrat na den do sitega najesti. Kadar so pa pri drugih v delu, zamorejo jesti, karkoli se pred nje postavi; samo ob petkih in družih občno od cerkve zapovedanih dnevih se morajo od mesenega zderžati. Kdor še poleg tega kakega polajšanja potrebuje, naj se ponižno do svojega predpostavljenega oberne, in tam je bode zadobil, če ima veljaven vzrok.

VI. poglavje.

Kolikokrat se morajo na leto spovedati in presveto rešno telo prijeti.

Vsaki brat in sestra naj se trikrat na leto svojih grehov spove in sveto rešno telo pobožno prejme. Vsakokrat se mora z bližnim spraviti, ptuje blago poverniti in grešne priložnosti zapustiti, namreč: o božiči, velikinoči in binkoštih.

Po redovnih pogodbah je določeno, da naj si bratje in sestre tretjega reda prizadevajo sv. sakramente prijeti: o Gospodovih in Marijinih praznikih, kakor tudi sv. apostelnov, na praznik sv. očeta Frančiška, na praznik svetnikov treh redov, in vernih duš den. — Kar pa pogosto spoved in sv. obhajilo zadeva, naj bode vsaki svojemu dušnemu pastirju pokorn, in naj se po njegovem nasvetu ravna.

VII. poglavje.

Bratje ne smejo borivnega orožja nositi.

Bratje naj ne nosijo seboj napadnega ali

borivnega orožja, razun v brambo rimske cerkve in keršanske vere ali tudi svoje domovine, in naj se po deželskih postavah zastran orožja ravnajo.

VIII. poglavje.

Od spolnovanja duhovnih molitev.

Vsi bratje in sestre naj molijo vsaki den sedmere cerkvene ure, namreč: zornice, prvo, tretjo, šesto, deveto uro, večernice in sklep. Za zornice molijo 12 očenašov in za vsako drugo uro po 7 očenašov in čast bodi Bogu i. t. d.; pri prvi uri in pri sklepu molijo apostoljsko vero, in ako je mogoče, tudi petdeseti psalm: „Usmili se me Bog“ i. t. d. Ako kdo totih dnevnih molitev o pravem času ne zmoli, naj zmoli 3 očenaše za pokoro; za tiste dneve pa, kadar je kdo svoje molitev zamudil, naj si da od predpostavljenega kako posebno dobro delo naložiti. Bolniki pa niso dolžni teh ur opravljati, kadar ne morejo; ampak naj Boga častijo s poterpežljivostjo in naj se vda-jo božji volji. Duhovni, ki so v tem redu, opravljajo svoj brevir, tako, kakor je v njih škofiji zapovedano, in molijo večkrat tudi za rajne brate in sestre.

IX. poglavje.

Vsi, ki imajo pravico, naj oporoko ali testament naredijo.

Vsi, katerim je po pravici dopuščeno, naj v treh mescih potem, ko so v red stopili, svojo poslednjo voljo storé, naj svoje premoženje po keršanski pobožnosti in pravici v red spravijo, da ne umerjejo brez oporoke ali testamenta in ne dajo priložnosti prepiru in krivici. Pomisli besede preroka Izaija, ki pravi: „Poravnaj reči svoje hiše, ker umerl boš.“ (Iz. 38. 1.)

X. poglavje.

Od vstanovljenja mirú med brati in ptujci.

Zastran mirú med brati in sestrami ali tudi ptujci, ako v razpertiji živijo, naj se ravna, kakor se predpostavljenim prav in dobro zdi. Posebno naj se varjejo: prepira, sovraštva in obrekovanja med seboj in tudi med ptujci.

XI. poglavje.

Od obnašanja, ako se jim postave in posebne pravice kratijo.

Ako se bratom in sestram od oblastnikov ali okrajne gosposke krivica dela v njihovih pravicah in prednostih, kjer prebivajo, naj se pritožijo predpostavljeni tistega kraja, škofom in pri drugih navadnih sodnijah cerkvenih reči, in potem naj ravnajo, kar jim bodo ti svetovali in ukazali.

XII. poglavje.

Kolikor mogoče, se je varovati očitnih priseg.

Vsi naj se zderžijo očitnih priseg, razun velike sile v okoljščinah, ki so od apostolskega sedeža dopuščene, namreč: zavoljo miru in vere, poštenja in svobode, in kadar postave pričati tirjajo; tudi ako je v prid pri kupčijskih pogodbah. Posebno se imajo v navadnem govorjenju varovati priseganja in kletve. Ako se je pa kakemu pozablivši prigodilo, da je prisegel ali zaklel,

ta naj zvečer, ko vest izprašuje, tri očenaše za pokoro zmoli. Očetje, matere, gospodarji in gospodinje, naj vestno skerbé za pobožno življenje svojih otrok in svoje družine, da zvesto spolnijo dolžnosti svojega stana.

XIII. poglavje.

O sv. maši in o zborih.

Vsi bratje in sestre naj bodo vsaki den pri sv. maši, ako niso zaderžani. Vsaki mesec naj se snidejo v tisti cerkvi ali v tistem kraji, kterega bodo predpostavljene odkazali, da bodo ondi pri slovesni sv. maši, in potem pri nauki. Poprej je bilo omenjeno, da vsaki dan pri sv. maši biti, je le tisti dolžan, komur dolžnosti njegovega stanu dopustijo, komur pa ne dopustijo, ni ktemu prisiljen. Kadar je bratom in sestram mogoče, zamorejo svojo redovno molitev tudi med sv. mašo opravljati. Pri mesečnih zborih naj vsaki po svojem premoženju podeli kak mili dar za vboge in bolehne brate in sestre in tiste, ki pogrebščine plačati ne morejo. Verh tega naj tudi nekoliko te navadne milošne k ozalšanji svoje cerkve

obernejo, če se lahko zgodi. Naj si priskerbijo kakega pobožnega duhovnika, ki bi jih k spokornimu življenju, k spolnovanju usmiljenih del skerbno priganjal in napeljeval.

XIV. poglavje.

Kako morajo keršansko ljubezen do bolnih in mertvih bratov in sester spolnovati.

Kadar kdo iz med bratov in sester zboli, so oskerbniki dolžni, vsaj enkrat v tednu bolnika obiskati, kakor hitro jim bolnik o tem sporoči. Ti naj bolnika skerbno napeljujejo k pokori in spovedi, kakor se jim bo bolje in koristneje zdelo, in naj priskerbijo potrebnega od zložnine redovne. — Ko bi pa bolnik umerl, naj se naznani bratom in sestram, kateri v tisti okolici prebivajo, da pridejo k pogrebu in ostanejo potem tudi pri sv. maši, ki se ima opraviti po mertvim.

Potem naj vsaki brat in vsaka sestra med osmino za rajnega ali za rajno moli petdeset očenašov s pristavkom: „Gospod, daj mu večni mir in pokoj, in večna luč naj mu sveti. Amen.“

Bratje, kateri so mašniki, opravijo za rajnega sv. mašo. — Ako je bratom in sestram po njih premoženju mogoče naj dajo med letom tri sv. maše brati za blagor živih in mertvih bratov in sester. Kdor teh naš ne more plačati, naj enkrat med letom opravi sto očenašov za rajne brate in sestre tega reda.

XV. poglavje.

Kako morajo redovne službe spolnovati.

Službo oskerbnikov pa in druge službe, ktere so zapovedane v pričujoči naredbi, naj vsak, kteremu je izročena, pobožno sprejme in zvesto opravlja. Vsaktera služba se sme samo nekaj časa opravljati, nikdar pa ne more kdo celo življenje oskerbnik biti, ampak njegova služba naj terpi eno, dve ali tri leta, kakor je bil od predpostavljenega očeta vizitatorja poterjen.

XVI. poglavje.

Od obiskovanja in pokorjenja grešivših.

Nadzornik ali ogleda mora biti mašnik iz reda sv. očeta Frančiška, kteremu njegovi pred-

stojnik ali provincijal to službo naložijo. On ima dolžnost življenje in zadržanje bratov in sester tega reda ogledovati in ravnati. Vsi bratje in sestre so dolžni, v tem kar njih zveličanje zadeva, ga poslušati in vbogati. Bratje in sestre naj se enkrat ali tudi večkrat med letom v cerkvi pri nadzorniku skupaj zberejo, da jim za storjene pregreške kako pokoro naloži. Kdor se ne poboljša, in kdor je nepokorn predpostavljenim in opominvanja in svarjenja ni ponižno sprejel, in potem ko je bil trikrat posvarjen, se ni poboljšal, naj se po sklepu svetovavcev brez odloga iz reda pahne.

XVII. poglavje.

Kako se morajo varovati prepira med seboj in drugimi.

Bratje in sestre naj se ogibajo prepira med seboj in z drugimi. Če kaj takega nastane morajo hitro poravnati. Ako se pa sami med seboj ne morejo spraviti, pa naj stori mir njih nadzornik, in ko bi ga ne vbogali, in se hoteli pri deželski gosposki tožiti in pravdati, naj jih nad-

zornih popred iz reda pahne, preden se pravda pri sodnji začne.

XVIII. poglavje.

Kako in kateri zamorajo post zljajšati.

Okrajni predniki ali predpostavljeni zamorejo iz velavnih vzrokov zljajšati zderžanje od mesa, posta in druge ojstrosti vsim bratom in sestram. Papež Ksist IV. so v svojim razpisu: „Romani Pontifices“ 1471 okrajnim predpostavljenim tretjega reda priterdili, da le oni sami imajo pravico, bodi si o katerih koli redovnih ojstrostih polajšanje dati, to je, oni smejo veljavno kako ojestro dolžnost v lahkejo spremeniti, nikakor pa ne zamorejo oprostiti in reči: „Ker tega ali unega ne zamoreš spolnovati, torej tudi nisi dolžan, in opravilo te ne veže“; temuč morejo prosivcu reči: „ker tega ne moreš storiti, pa stori in opravi namesto tega to ali uno.“ Ko bi pa vzroki polajšanja nehali, nastopi dolžnost pravilo nepolajšano spolnovati.

XIX. poglavje.

Oskerniki morajo zmote grešivših predpostavljenim naznaniti.

Oskerniki pa morajo očitne pregreške bratov in sester nadzorniku naznaniti, da jih bo kaznoval. Ko bi se pa kdo ne poboljšal, naj ga oskerniki po trikratnem opominvanju pri nadzorniku zatožijo, da ga pahne iz družbe in potem to očitno v zboru oznani.

XX. poglavje.

K spolnovanju vsega do zdaj rečenega ni nihčér pod smertnim grehom zavezan.

Sicer pa tudi sklenemo, da k spolnovanju dozdaj rečenega, bratje in sestre tega reda niso pod smertnim grehom zavezani, razun v rečeh, ktere zadevajo Božje zapovedi ali cerkvene postave; toda vsak naj z voljnim in ponižnim sercom pokoro sprejme, ki mu bode za pregreške naložena, in skerbi, da jo natanko spolni. Papež Miklavž IV., ki so to pravilo poterdili, zadosti razločno

govorijo da k spolnovanju tega pravila ni nih-
 čer pod smertnim grehom zavezan; tudi po stor-
 jenih obljubah ne, akoravno je takrat izrekel
 besedo: „obljubim.“ Zato mora pa tudi vsaki
 pred obljubo podučen biti, kaj pomeni beseda:
 „Obljubim“ v tej okoljščini.

N a č i n

storiti ino ponoviti sveto obljubo tretjega
 reda sv. Frančiška.

Jez brat (sestra) J. J. obljudim vsegamogo-
 čnemu Bogu, prečisti devici Marii, našemu očetu
 Frančišku, vsim svetnikom, in Vam duhovni oče,
 cel čas svojega življenja življenja spolnovati za-
 povedi Božje, in ko bi kaj čes pravilo tretjega
 reda se pregrešil (a), ki so ga Papež Miklavž
 IV. poterdili, sem pripravljen(a) za te pregreške
 karkoli mi bode moj oče prednik zapovedal, za-
 dostiti.

Nato odgori oče prednik tako:

In jaz namesto Boga, ti obljudim večno živ-
 ljenje, ako boš to dopolnil(a). Amen.

Odpustki tretjemu redu podeljeni.

Kdor je v ta red sprejet, pravila, kakor okoljščine dopustijo, spolnuje in redovno obleko nosi, je pravi sin in prava hči sv. Frančiška, ki ima pravico do vsih odpustkov ki so jih kdaj sv. očetje papeži tretjemu redu podelili. Sedanji papež Pij IX. so vse odpustke in pravice, ki so jih bili drugi papeži overgli, zopet poterdili z razpisom: „Supremi Apostolatus“ 7. dne velikega serpana 1848, tako da zamorejo brati in sestre se vsih vdeležeti. Po tem razpisu Pija IX. so vsi odpustki, ki so prvemu redu, manjšim in njihovim cerkvam podeljeni, kakor tudi sv. maše, molitve, posti, zatajevanje, pokorila, kratko vse njih dobre dela, tudi duhovna dobrota tercijarjev, ki so pod njihovim vodstvom. Zatega voljo naj se vsaki brat in sestra prizadeva vsako jutro ta namen storiti, vse odpustke, ki jih je sv. cerkva podelila, zadobiti in se jih, kolikor mogoče, vdeležiti.

Popolnoma odpustki.

- 1.) Na dan pristopa ali sprejembe redovne

obleke. 2.) Na dan obljube ali profesijona. 3.) Enkrat v mescu in sicer tisto nedeljo, katero imajo nauk ali duhovni zbor. 4.) Štirikrat v letu pri vesolni odvezi ali general absolucijoni. 5.) Na zadnjo uro.

Popolnoma odpustke zadobiš ob sledečih dnevih, ako po vrednim prijetju sv. zakramentev kterokolj cerkev reda sv. Frančiška obiščeš in ondi na namen sv. očeta rimskega papeža, molitev za odpustke opraviš. Sedanji sv. oče Pij IX. so tudi z raspisom: „Exponendum curavit“ 4. vel. serpana 1857 dovolili, da zamorejo tercijarji, ako jim ni mogoče redovno cerkvo obiskovati, tudi v svoji farni cerkvi molitev za odpustke opraviti.

Januarja:

1. Obrezovanje Gospodovo — občna odveza.
 6. Razglašenje Gospodovo — občna odveza.
- Drugo nedeljo po razglašanju Gospodovim:
Praznik Jezusovega imena.
14. Zvel. Bernard iz Korleone. Spozn. I. reda.
 16. Sv. Berart in njegovi tovarši, mučenci I. reda.

23. Poroka Marije Device.
 28. Zvel. Matevž Žiržantski škof I. reda.
 30. Sv. Hiacinta Mariskotska dev. II. reda.
 31. Zvel. Ludovika, Albertonska vdova III. reda.

Februarja:

1. Zvel. Andreas iz Kontije. Spoz. I. reda.
 2. Svečnica — občna odveža.
 4. S. Jožef iz Lesnise. Spoz. I. reda.
 5. S. Peter Kerstnik in njegovi tovarši muč.
 I. in III. reda.
 11. Zvel. Angela iz Folinje vdova III. reda.
 13. Zvel. Viridiana dev. III. reda.
 16. Zvel. Filipa Maréri dev. II. reda.
 19. Zvel. Konrad iz Piačence III. reda.
 22. S. Margarita Kortonska spok. III. reda.
 27. Zvel. Ivana iz Valois III. reda.
 28. Zvel. Antonia iz Florence dev. II. reda.

Marca:

5. S. Janez Jožef iz Kriša spoz. I. reda.

6. S. Koleta dev. II. reda.
9. S. Katarina Bolonjska dev. II. reda.
9. S. Frančiška Romana vdova III. reda.
16. Zvel. Peter Sienski spoz. III. reda.
19. S. Jožef.
22. Zvel. Benvenut Ankonski škof, spoz I. reda.
25. Oznanenje Marije dev. — občna odveza.
29. Zvel. Paula od Kambara Kosta, vdova III. reda.
Veliki teden in velikonočno nedeljo — občna odveza.

Aprila:

3. S. Benedikt iz Filadelfo spoz. I. reda.
4. S. Izidor, škof in cerkv. učenik.
6. Zvel. Ivana Senjska dev. III. reda.
15. Zvel. Lukeži, spoz. III. reda.
16. Spomin obljuje našega s. oč. Frančiška. Popolnoma odpustki za ude III. reda, ako po prejetju sv. zakramentov na ti den svojo obljubo ponovijo.
23. S. Tiln Asiski, spoz. I. reda.

24. S. Fidelis iz Zigmaringen, muč. I. reda.
Tretjo nedeljo po veliki noči, god sv. Jožefa.

Maja:

13. S. Peter Relegat, spoz. I. reda.
14. Zvel. Gerard Vilamanjski, spoz. III. reda.
17. S. Paškal Rajlon, spoz. I. reda.
18. S. Feliks iz Kantalicijo, spoz. I. reda.
20. S. Bernardin Sienski, spoz. I. reda.
23. Zvel. Krispin Viterbski, spoz. I. reda.
25. Prenešenja trupla sv. oč. Frančiška.
28. S. Ferdinand kralj, spoz III. reda.
29. Zoel. Humilijana iz Florence, vdova III. reda.
30. Zvel. Janez iz Prado, muč. I. reda.
31. Zvel. Angela iz Meriči, dev. III. reda.

O praznikih: Vnebohoda Gospodovega, bin-
kušno nedeljo, o sv. Trojici in božjem
telesu — občna odveza.

Junija:

2. Zvel. Baptista Marani, dev. II. reda.

12. Zvel. Guido Kortonski, spoz. I. reda.
 13. S. Anton Padovanski, spoz I. reda.
 19. Zvel. Mihelina Pezarska, vid III. reda.
 27. Zvel. Benvenut iz Gubbie, spoz I. reda.
 29. S. Peter in Pavel apostelja, — občna odveza.

Julija:

2. Obiskovanje Marije Dev. — občna odveza.
 7. Zvel. Lavrenti iz Brindizi, spoz. I. reda.
 8. S. Elizabeta kraljica Portugalska, III. reda.
 9. S. Veronika Julijana dev. II. reda.
 11. Zvel. Nikolaj in njegovi tovarši muč. I. reda
 14. S. Bonaventura, škof in cerkv. učenik I. reda.
 15. Zvel. Angela Marcijanska, vid III. reda.
 16. Den, ko so s. očeta Fračiška svetnika spoznali.
 24. S. Frančišk Solanski spoz I. reda.
 27. Zvel. Kunegunda, kraljica Poljska dev. III. reda.

Augusta:

2. Porcijunkula.

4. S. Dominik utemelitelj pridgarskega reda.
12. S. Klara iz Asisi, dev. II. reda—občna odveza.
13. Zvel. Peter Molijanski, spoz. I. reda,
14. Zvel. Santes iz Montefeltro spoz. I. reda
15. Vnebovzetje Marije Dev. — občna odveza.
16. S. Rok iz Montpellier, spoz. III. reda.
18. Zvel. Klara iz Montafalko, dev. III. reda.
19. S. Ludovik, škof in spoz. I. reda.
25. S. Ludovik, kralj, spoz. III. reda, patron bratov III. reda.

Septembra:

1. Zvel. Izabela francoska dev. II. reda.
3. Zveličana Janez in Peter muč. I. reda.
4. S. Roza iz Viterbe, dev. III. reda.
8. Rojstvo Marije Dev. — občna odveza.
9. Zvel. Serafina Sforca, vdova III. reda.
11. Zvel. Bernard iz Ofide, spoz. I. reda.
17. God ran naš. oč. sv. Frančiška.
18. S. Jožef Kupertinski, spoz. I. reda.

25. S. Pacifik Severinski, spoz. I. reda.
 26. Zvel. Lucija Katalagironska, dev. III. reda.

Oktobra:

1. Zvel. Ludovika Savojska, vdova g. II. reda.
 4. Praznik naš. sv. oč. Frančiška — občna odveza.
 5. Spomin vsih rajnih bratov in sester vsih treh redov.
 7. Zvel. Frančiška od petih ran, dev. III. reda.
 8. S. Brigita kraljica švediška, vdova III. reda.
 12. Zvl. Serafin Montgranarski, spoz. I. reda.
 13. S. Daniel in njegovi tovarši, muč. I. reda.
 19. S. Peter Alkantarski, spoz. I. reda.
 20. S. Elcear grof Arijanski, spoz. III. reda.
 23. S. Janez Kapistran, spoz. I. reda.
 26. Zvel. Bonaventura, Potenčki, spoz. I. reda.
 27. S. Ivo Bretajnski, spoz. III. reda.
 31. Zvel. Angelus iz Akre, spoz. I. reda.

Novembra:

1. Vseh svetnikov — občna oveza.
12. S. Didak Alkalski spoz. I. reda.
14. Zvel. Gabriel Fereški, spoz. I. reda.
16. S. Neža iz Asisi, dev. II. reda.
17. Zvel. Saloma princesinja Poljska, dev. II. reda.
19. S. Elizabeta grofinja, patrona sester III. reda.
21. Marije dev. darovanja — občna odveza.
25. S. Katarina dev. in muč. — občna odveza.
26. S. Delfina grofinja Arijanska, dev. III. reda.
28. S. Jakob od Marke, spoz. I. reda.
26. Praznik vsih svetnikov vsih treh redov. Po-
navljanje obljub.

Dezembra:

5. Zvel. Elisabeta Bona, dev. III. reda.
8. God brezmadežnega spočetja Marije dev.
patrone vsih treh redov s. oč. Fran-
čiška — občna odveza.
12. Znajdanje trupla s. oč. Frančiška.

14. Zvel. Leonard iz Mavricijo, spoz. I. reda.
 17. Zvel. Margarita Kolonska, dev. II. reda.
 25. Rojstvo Gospodovo — občna odveza.

Vesolna odveza ali general absolucijon.

Kdo pa sme dati vesoljno odvezo?

Vesolno odvezo daja oče nadzornik ali vodja, ki je provincijalov pooblastenec, in glavni vodja reda, in z njegovim pripuščenjam tudi vsaki spovednik reda sv. Frančiška. Kadar se vesoljna odveza zunaj spovednice da, se navadno podeli po dokončanem zboru ali nauku vsem bratom in sestram skupej; in takrat je navada, da njih duhovni oče vodja kako majhno pokoro naloži, a se opravi. Tudi tisti svetni duhovni, ki so v tretjem redu, zamorejo, ako prosijo od očeta provincijala oblast zadobiti, veljavno vesoljno odvezo deliti. Drugači je prepovedano, vesoljno odvezo deliti več ko štirikrat v letu, in zapovedano je, se na tanko po ukazu papeža Pija VII. ravnati.

Absolutio generalis.

Dicto confiteor etc. vel publica culpa inquit sacerdos: Misereatur etc. vel tui, si uni datur absolutio: Indulgentiam etc.

Dominus noster Jesus Christus, per merita suae sacratissimae Passionis, dignetur te (vos) absolvere et gratiam copiosam tibi (vobis) infundere; et ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, et summorum Pontificum in hac parte commissam et tibi (vobis) concessam, absolvo te (vos) ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, ab omnibus aliis censuris et Pœnis Ecclesiasticis, si quas per delictum incurristi (incurristis) et restituo te (vos) Sacramentis Ecclesiae, et unioni, ac participationi fidelium. Eadem Auctoritate absolvo te (vos), ab omnibus peccatis tuis (vestris) contra Deum, proximum, et animam tuam (animas vestras) scienter, malitiose vel etiam ignoranter commissis in quantum se claves Ecclesiae extendunt. Et concedo tibi (vo-

bis) Indulgentiam plenariam omnium peccatorum confessorum et oblitorum.

Denique absolvo te (vos) ab omnibus poenis purgatorii, quas meruisti (meruistis) et restitus ta (vos) illi innocentiae, in qua eras (eratis), quando baptizatus (baptizata) baptizati fuistis (fuisti). In Nomine Patris † et Fili † et Spiritus † Sancti. Amen.

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita, Beatae Mariae semper Virginis et omnium Sanctorum, quidquid boni feceris (feceritis) vel mali sustinueris (sustinueritis) sit tibi (vobis) in remissionem peccatorum, augmentum gratiae, et praemium vitae aeternae. Amen.

Pro moribundis.

Quod si hac vice non decesseris reservo tibi auctoritate Apostolica dictam plenariam indulgentiam pro ultimo mortis tuae articulo.

Dominus noster Jesus Christus Filii Dei vivi, qui beato Petro Apostolo dedit potestatem ligandi atque solvendi, per suam

piissimam misericordiam recipiat confessionem tuam, remittat tibi omnia peccata tua, quaecunque et quomodocunque toto vitae decursu commisisti, de quibus corde contritus, contrita confessus (a) es, et restituens tibi stolam primam, quam in baptismo recepisti, et per indulgentiam plenariam a summis Pontificibus tibi in articulo mortis concessam liberet te a praesentis et futurae vitae poenis, dignetur purgatorii poenas remittere, portas inferni claudere, Paradisi januam aperire, teque ad gaudia sempiterna perducere per sacratissima suae vitae, Passionis et glorificationis mysteria, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

Vsakdanje molitve

za brate in sestre tretjega reda sv. Frančiška.

O p o m b a. Te molitve se smejo xjutrej, ali pa zvečer za celi den odmoliti, nar boljši pa je

zjutrej za celi den moliti, če je čas, poľej je človek narbolj brez skerbi.

Molitev.

Gospod! odpri moja usta, da bom zvesto častil tvoje sveto ime, ter očisti moje serce od vsih praznih in hudih misli, razsvetli moj um in pamet, omehči mojo voljo, da bom zamogel s pobožnostjo in zbranimi mislimi moliti in od tebe uslišan biti skoz Jezusa Kristusa Gospoda našega. Amen.

O Jezus! s tvojimi božjimi mislimi in svetimi željami, s kterimi si na oljski gori molil k svojem očetu, hočem tudi jaz svoje misli in želje s tvojimi skleniti, in tako kakor si ti molil, čem tudi jaz moliti.

Jutrajna molitev,

ali

Matutinum.

V. Gospod! odpri moje usta.

O. In moja usta bodo tvojo čast oznanovale.

Zdaj stori sv. križ in reci:

V. **Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu sinu in sv. duhu, kakor je i. t. d.**

Aleluja; v postu se pa reče na mesto Aleluja: Hvala naj bo tebi gospod in kralj večne časti. Potem moli dvanajst očenašev, dvanajst češenih Marij; dvanajst čast bodi Bogu očetu in sinu in sv. duhu, kakor je i. t. d. dasiravno češene Marije niso v vodilu zapovedane, jih je vendar dobro moliti.

P e r v a u r a m o l i t v e,

ali

Prim.

Zdaj stori križ in reci:

- V. **O Bog! pomagaj meni.**
- O. **Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu, in sinu, in sv. duhu, kakor je i. t. d. Zdaj moli sedem očenašev, sedem češenih Marij, sedem čast bodi Bogu očetu in sinu in sv. duhu, kakor je i. t. d. ino apostolsko vero.**

Tretja ura,

ali

Terc.

Zdaj stori križ, in reci:

V. O Bog! pomagaj meni.

O. Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu in sinu, in svetemu duhu, kakor je i. t. d. Zdaj moli sedem očenašev; sedem češenih Marij, sedem čast bodi Bogu očetu in sinu in svetemu duhu, kakor je i. t. d.

Šesta ura

ali

Sekst.

Zdaj stori križ, in reci:

V. O Bog! pomagaj meni.

O. Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu in sinu in svetemu duhu, kakor je i. t. d. Zdaj moli sedem očenašev, sedem češenih Marij, sedem čast bodi Bogu očetu, in sinu in svetemu duhu, kakor je i. t. d.

Deveta ura,

ali

Non

Zdaj stori križ, in reci:

V. O Bog! pomagaj meni.

O. Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu in sinu in svetemu duhu, kakor je i. t. d. Zdaj moli sedem očenašev, sedem češenih Marij; sedem čast bodi Bogu očetu in sinu, in svetemu duhu, kakor je i. t. d.

Večerna molitev,

ali

Vespere.

Zdaj stori križ, in reci:

V. O Bog! pomagaj meni.

O. Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu, in sinu, in svetemu duhu, kakor je i. t. d. Zdaj moli sedem očenašev; sedem češenih Marij; sedem čast bodi Bogu očetu, in sinu, in svetemu duhu, kakor je i. t. d.

Dokončanje molitve, ali Komplet.

Zdaj reci:

V. Spreoberni nas Bog naš zveličar.

O. In odverni svojo jezo od nas.

Zdaj stori križ in reči:

V. O Bog! pomagaj meni.

O. Gospod! hiti meni na pomoč. Čast bodi Bogu očetu, in sinu, in svetemu duhu, kakor je i. t. d. Zdaj moli sedem očenašev, sedem češenih Marij, sedem čast bodi Bogu očetu, in sinu in sv. Duhu, kakor je i. t. d. in apostoljsko vero.

50. Psalm Davida.

O p o m b a. Ta Psalm je David nar večkrat molil, potem, ko je od preroka Natana posvarjen bil in vedno iz serca zdihoval ter Boga za usmiljenje prosil, da bi mu Bog dal novo serce in novega duha; in obljudi Bogu

vselej zgrivano serce za dar dajati. Ta je nar lepši molitev za vse grešnike, kateri pokoro delajo.

Usmili se čez mene, o Bog! po tvoji veliki milosti in po obilnosti tvojega usmiljenja zbriši mojo hudobijo. Operi me čez dalej bolj od moje krivice, in očiste me od moje pregrehe.

Zakaj spoznam moje pregrehe, in moj greh je vedno pred mojimi očmi.

Tebi samemu sem grešil, in vpričo tebe sem hudo storil, da boš v svojih besedah za pravičnega spoznan, in premagaš, kadar boš sojen.

Zakaj glej, v hudobiji sim rojen in v grehah je mene moja mati spočela.

Glej ti resnico ljubiš; neznano skrivnost tvoje modrosti si meni razodel.

Pokropi me z hisopom, in bom očišen, operi me, in bom bel, kakor sneg.

Pusti me veselo in prijetno besedo slišati, in poterte kosti bodo od veselja poskakvale.

Oberni svoj obraz od mojih grehov in izbriši vse moje krivice.

Stvari v meni, o Bog, čisto serce, in ponovi v mojem oserčji pravega duha.

Ne zaverži me od svojega obličja, in ne vzemi meni svojega svetega duha.

Dodeli meni zopet veselje svojega izveličanja, in poterdi me z imenitnim duhom.

Hudobne bom tvoje pote učil, in grešniki se bodo k tebi preobrnili.

Reši me od dolga kervi, o Bog, Bog moj izveličar! in moj jezik bo tvojo pravico z veseljem hvalil.

Gospod odpri moja usta, in moja usta bodo tvojo hvalo oznanovale.

Zakaj, ako bi ti dar hotel, bi ga bil jaz rad dal, ali nadžganimi darovi nimaš dopadenja.

Bogu dopadejoč dar je žalosti poln duh; potertega in ponižanega serca ne boš, o Bog, zaničeval.

Stori dobro, Gospod! po svoji dobrotljivi volji Sionu, da bodo zidovi Jeruzalema izidani.

Takrat bodo tebi darovi pravice, in žgani darovi dopadli, takrat bodo na tvoj oltar teleta pokladali.

Čast bodi Bogu očetu, in sinu, in svetemu duhu; kakor je i. t. d.

Molitev:

Bog! ktereга greh razžali pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šiba tvoje jeze, ktero smo za voljo svojih grehov zaslužili, od nas odverni. Skoz našega Gospoda Jezusa Kristusa tvojega sina, kateri steboj živi in kraluje v edinosti sv. duha Bog od vekomaj do vekomej. Amen.

Pristavek.

Duhovne ure je zato katolška cerkev zložila, da bi se kristjani z hvaležnim srcem na terplenje Jezusa Kristusa večkrat spomnili.

Jutrajna molitev (Matutinum) pomeni, Jezusovi kervavi pot na oljski gori in njegovo vjetje.

Pervo uro molitve (Prim) je bil Jezus zasramovan.

Tretjo uro (Terc) je bil Jezus k smerti obsojen.

Šesto uro (Sekst) je bil Jezus križan.

Deveto uro (Non) je bilo Jezusovo serce s sulico prebodeno.

Večerno uro (Vesper) je bil Jezus s križa vzet.

Po dokončanem terplenju (Komplet) je bil Jezus v grob položen.

Pesem.

od svetega Frančiška Serafinskega.

1.

Prečastitemu svetniku
 Naša pesem se glasi,
 Pervih čednost učeniku
 Vredno hvalo naj dari.
 Polu ljubezni je goreče,
 Živel le za Jezusa;
 Zaničvavc bil svetne sreče,
 Svet' Frančišk svetnik je ta.

2.

Ko je v hudobije zmote

Bil zašel keršanski svet,
 Verezgrešil bil dobrote,
 Bil o veze peklerske vjet,
 Je Frančišk te Bog obudil,
 Cerкви priti na pomoč;
 Da si se nevpehan trudil
 Raskropiti greha noč.

3.

Le za blagom, premoženjem
 Hrepeneli so ljudje,
 Z lakomnim poželjenjem
 Si obtežali serce;
 Ti Frančišk ubog, pohleven,
 Revšino učil si rad;
 Kdor je v duhu vbog in reven,
 Ima v Bogu svoj zaklad.

4.

Duh prevzetnosti, napuha
 Je po sercih gospodval,
 Zapeljan od hud'ga duha,
 Brat čez brata se vzdigval,

Ti Frančišk pa ponižvanje
 Ljubiš, in učiš krotkost ;
 In terpeti zaničvanje
 Ie nebeška ti modrost.

5.

Samoljubljenja bolezen
 Serca je zakerknila,
 Sveta Jezusa ljubezen
 V sercih je omerznila.
 V teb' Frančišk serce le bije
 Za Boga, ki ga je dal,
 In do Jezusa, Marije
 V njem serafov plamen vžgal.

6.

Da b' hudobni svet ohranjen,
 V grehih pogubljen ne bil,
 Si sladko v ljubezni ranjen
 Sam se vedno pokoril.
 Rasposlal povsod sinove
 Evangeli oznanovat ;
 In k pokori vse stanove
 Z naukom, zgledom napeljvat.

Rane Jezusove nosiš,
 Ker pri njem se veseliš,
 Tam pred njim za grešne prosiš,
 Da nam milost zadobiš.
 Prosi Jezusa, Marijo
 Tud' za nas, ki te čast'mo,
 Da sovražmo hudobijo,
 In za tebo pridemo.

Amen.

Litanije

od sv. očeta Frančiška.

Gospod, usmili se čez nas!

Kriste, usmili se čez nas!

Gospod, usmili se čez nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Oče iz nebes vsegamogočni Bog,
 Sin vsega sveta rešni Bog,
 Sveti Duh resnični Bog,
 Sveta Trojica en sami Bog,

usmili se
 čez nas.

Sveta Marija patrona serafinskega reda,
Sveta božja porodnica,

serčni zaničvavec sveta,
goreči posnemovavec Kristusa,
začetnik treh svetih redov,
močni steber katolške cerkve,
učenik svete pokoršine,
zgled ponižnosti,
ljublenc vboštva,
lilja čistosti,
zgled krotkosti,
skala poterpežljivosti,
goreč prijatelj božji,
učenik ljubezni do bližnega,
izvoljena podoba evangelskih čednosti,
vsadovavec miru,
mož po volji božji,
premagovavec hudiča,
srednik med Bogom in ljudmi,
prava podoba križanega Jezusa in našega odrešenika,
s peterimi ranami zaznamnovani prijatelj božji,
vedni čudodelnik narvišega v ljubezni

Svet Francišk, ti

za nas Boga pros!

Svet Frančišk, ti

božji vžgan Serafin,
 oče vbogih,
 visoko razsvetljen prerok,
 apostolski mož,
 mučenik v željah,
 prečudni spoznovavec,
 nar skerbniši varh deviške čistosti,
 častitljiv tovarš vsih svetnikov,
 mogočni besednik pri Bogu,
 naš preljubeznivi oče,

za nas Boga prosi.

Jagne božje, ki grehe sveta odjemplješ, za-
 n si nam, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemplješ, usli-
 ši nas, o Gospod!

Jagne božje, hi grehe sveta odjempljes, usmi-
 li se čez nas, o Gospod!

Gospod, usmili se čez nas!

Kriste, usmili se čez nas!

Gospod, usmili se čez nes!

Očenaš in češena si Marija.

V. Prosi za nas sv. oče Frančišk.

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.**Molitev**

k svetemu Frančišku serafinskemu.

O Patrijarh vsih v duhu vbogih serafinski oče sveti Frančišk! po tisti ognjeni ljubezni, katero si imel do Jezusa, kteremu si želel v vsih rečeh enak biti, zavoljo kterega si vse zapustil, vse med vboge razdelil, in si izvolil revno in pred svetom zaničljivo življenje; po tisti goreči ljubezni, katero si imel do grešnikov, za katerih spreobrnjenje si vse storil, te prosim jaz nevredni brat (sestra) tvojega svetega reda, sprosi, zadobi meni, vselej žalosti polno serce čez moje grehe, da s serčno žalostjo zbršem dolg vsih svojih grehov, in da po spokorjenih delih plačam zaslužene časne in večne kazni (štrafenge); zadobi meni, sveti oče! od Jezusa gnado deržati zvesto naprejšetje, da v studno mlako starih pregreh, iz ktere sem se, z gnado božjo izkopal, nikdar več nazaj ne padem; ampak ostanem stanovitno v poboljšanju, v pokori in v Bogu; dokler smert mojemu življenju konec stori. O Jezus! usliši mene, in sv. oče Frančišk! prosi za mene. Amen.

Molitev

za srečno smert k Jezusu na križu.

O usmiljeni, križani Jezus, skoz tisto svoje terpenje, katero si tiste tri ure, ki si na križu umiral, terpel, te jaz ponižno prosim, usmili se takrat čez mene, kadar se bo moja duša od telesa ločila

Molitev

za srečno smert k materi božji.

O ljubezniva, milostljiva in od vekomaj izvoljena Devica, Mati Jezusova Marija! jaz te prosim skoz tisto tvojo in tvojega ljubeznivega sina Jezusa Kristusa britkost in grenkost, katero sta imela, ti pod križem on pa na svetem križu, nar več pak ob tisti uri, kadar se je njegova sveta duša od njegovega telesa ločila, da ti meni k pomoči prideš, kadar se bo moja duša od mojega telesa ločila, in jo v svoje milostljive materne roke prejmeš in mojemu Zveličarju, tvojemu ljubeznivemu sinu Jezusu Kristusu izročiš.

Zdaj jaz tebi svojo dušo za tisto zadnjo uro priporočim, ne zapusti me, o Marija. Amen.

Dober namen.

O preljubeznjivi Bog! k tvoji večji časti, tudi iz ljubezni do tvojega križanega sina Jezusa Kristusa; do njegove deviške matere Marije, do mojiga zvestega angelja varha in do vsih ljubih svetnikov, tebi ponižno darujem vse svoje misli, besede, dela, vse kar bom počel, vse djanje in nehanje, vse težave, križe, zaničvanje, nečasti, preganjanje; tudi vse svoje molitve, zdihvanje današnjega dneva in celega svojega življenja; in za resnično obljubim, da naj mi bo zoperna vsaka nečimerna čast, vse pregrešne misli in menitve. Sprejmi milostljivo tedaj, o dobrotljivi Bog! od mene, tvojega nar majnšega služabnika, moje dolžne, dasiravno majhne dela in službe, ktere sklenem z nar popolniši delmi tvojega ljubeznjivega sina Jezusa Kristusa; tudi iz zasluženjem njegovega grenkega terplenja, preljubeznjive Matere in vsih svetnikov, in jih želim opravi: 1. v zahvalo za vse prijete dobrote; 2. v za-

dostenje za moje grehe; 3. da bi gnado in moč dobil, tebi v goreči ljubezni služiti, v čednostih rasti, in zadnjič srečno umreti.

Ta moj namen ima veljati v vsih delih, ktere bom po natori, in sam od sebe storil; jaz želim po njih le mojo ljubezen do Boga skazati, kteremu moje terplenje, mojo dušo, mojo pamet moj spomin in mojo voljo popolnoma izročim; kteremu samemu dopasti želim; kterega čez vse ljubim; zato ker je on moj Bog neskončna dobrot, in ker za tega voljo vse časti, vse službe in vse ljubezni vreden. Amen.

Zahvaljena molitev.

O Bog! kterega usmiljenje nima števila, in kterega dobrote, bogastvo je neskončno; tvojemu veličastvu se zahvalimo za dodeljene dari, in prosimo za vselej tvoje milosti: da, kateri prošnjavcom, kar želé, dodeliš, jih ne zapustiš, temuč k prihodnemu plačilu pripravljaš, skoz Gospoda našega Jezusa Kristusa. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas, in duše vernih naj po milosti božji v miru počivajo.

O. Amen.

Zdihovanje

umirajočemu bolniku počasi moliti.

O Jezus! bodi moj Zveličar. Zveličaj mojo dušo. O moj Bog! ne zaverži me spred svojega svetega obličja, ampak vsmili se čes mene.

O Gospod! ne glej na moje grehe, ampak na tvojo neskončno milost; zanesi, odpusti meni zgrevanemu grešniku!

Vsmiljeni Bog! ti si ves moja tolažba in moje upanje, daj mi poslednjo gnado, in po tem revnem življenju večno izveličanje. Tvoj sim živ, tvoj sim mertev.

Kadar se bolniku sveča v roke da, se reče:

Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo.

O Jezus! O Marija! O sveti Jožef! in vsi moji sveti patroni! prosite za mene.

O vsi nebeški angelji! pridite mi na proti, ino sprejmite mojo dušo pred obličje božje.

O Jezus! Jezus! Jezus!

O. A. M. D. G.

Kazalo.

	<i>Stran</i>
1. Namen tretjega reda.	1
2. Pravila za brate in sestre III. reda.	22
3. Vsakdanje molitve za brate in sestre III. reda.	35
4. Pesem od sv. očeta Frančiška.	44
5. Litanije v čast sv. očeta Frančiška.	47
6. Nekatere kratke in koristne molitve.	51

Handwritten title or header at the top of the page, possibly "Handwritten" or similar, which is mirrored.

Handwritten number or page indicator on the left side, possibly "2000".

- 1. Handwritten text entry
- 2. Handwritten text entry
- 3. Handwritten text entry
- 4. Handwritten text entry
- 5. Handwritten text entry
- 6. Handwritten text entry